

תת"ע 11966/01/19 - מדינת ישראל נגד עמאר אבו סנינה

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 11966-01-19 מדינת ישראל נ' אבו סנינה
תיק חיצוני: 10152607627

בפני	כבוד השופט ארנון איתן
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	עמאר אבו סנינה

החלטה

במהלך דיון שהתקיים 06.01.2021 העלה הנאשם טענה של התיישנות העבירה, מאחר ועברה שנה מהיום בו הגיש את הבקשה להישפט והוא טרם קיבל זימון למשפט.

1. ביום 15.4.18 ביצע הנאשם את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום- כניסה לצומת בניגוד לאור אדום ברמזור, לפי תקנה 54(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961.

2. ביום 10.5.18 הגיש הנאשם בקשה להישפט. לנאשם נשלח זימון למשפט, אך לטענתו הוא לא קיבל את הזימון.

3. ביום 28.1.19 הוגש כתב אישום כנגד הנאשם, וביום 19.3.19 ניתן ע"י מותב זה גזר דין בהעדר הנאשם אשר עפ"י הרישום במערכת נט המשפט נמסר לנאשם ביום 27.3.19.

4. ביום 12.03.20, כשנה לאחר שקיבל את גזר הדין בעניינו, הגיש הנאשם בקשה לביטול גזר הדין שניתן בהעדר הגנה. ביום 17.3.20 דחיתי את בקשת הנאשם תוך שצינתי בהחלטתי שהנאשם לא סיפק טעם שיצדיק את השיהוי בהגשת הבקשה לביטול גזה"ד וכן שמאחר והוא זה שמסר את הכתובת לזימונו למשפט, יש לקבוע שהכתובת נכונה ובכך מתקיימת חזקת המסירה בהזמנתו לדין. עוד ציינתי שלא הוכח שייגרם לנאשם עיוות דין במידה ובקשתו תידחה.

5. המבקש ערער על החלטה זו וביום 17.6.20 קיבל בית המשפט המחוזי את ערעורו של הנאשם וקבע כי חזקתה מסירה אינה מתקיימת במקרה זה משום שבאישור המסירה נקבע שמענו של הנאשם אינו ידוע. כתוצאה מכך קבע בימ"ש של ערעור שגזר הדין יבוטל, בכפוף לכך שהנאשם ישלם הוצאות לטובת אוצר המדינה בסך 1,200 ₪.

6. לטענת הנאשם, היות ועברה שנה מהיום בו הגיש את הבקשה להישפט, והוא טרם קיבל זימון,

חלה התיישנות על העבירה שביצע ועל כן, לטענתו, יש לבטל את האישום נגדו.

7. בדיון שהתקיים ביום 06.1.2021 טען הנאשם כי עומדת לזכותו טענת ההתיישנות, שכן הוא לא קיבל לידי זימון למשפט שנה מיום הגשת הבקשה להישפט. ב"כ הנאשם הפנה את בית המשפט להוראת סעיף 230 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: "**חסד"פ**"). לטענתו יש לפרש את החוק כך שאם חלפה שנה מיום הגשת הבקשה להישפט ועד קבלת הזימון למשפט חלה ההתיישנות ואין זה משנה אם בינתיים הנאשם היה מודע לכך שהוגש כתב אישום וניתן גזר דין.

8. בתגובה טען ב"כ המאשימה כי סעיף 225א(ב) לחסד"פ מאפשר להגיש כתב אישום כנגד מי שהגיש בקשה להישפט, אף אם עברה שנה מיום הגשת הבקשה. לשיטתו תכליתה של ההתיישנות היא למנוע מצב בו אדם מבצע עבירה ולאחר שנה מופתע לקבל קנס, אך במקרה בו הנאשם קיבל את הקנס אין מקום לטענת התיישנות כפי שקובע סעיף 225א(ב) הנ"ל.

דיון והכרעה

9. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים אני סבור כי הדין עם המאשימה.

10. בסעיף 239א(א) לחסד"פ נקבע:

"עברה שנה מיום שבוצעה עבירה לפי פקודת התעבורה או לפי התקנות לפיה...לא יוגש עליה כתב אישום ולא תומצא בעניינה הזמנה למשפט לפי תקנה 38 לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974, **אלא אם כן, תוך אותה תקופה**, הוזמן החשוד בביצוע העבירה לחקירה, או **נשלחה לו הודעה על ביצוע העבירה**" (ההדגשות אינן במקור).

11. מקריאה בלשון החוק ניתן להבין כי כוונת המחוקק הייתה שעבירה מתיישנת רק אם לא הומצאה הודעת קנס למבצע העבירה בתוך שנה מיום ביצועה. במקרה דנן, ובהתאם להוראת החוק, **הנאשם אכן קיבל לידי את הודעת הקנס בתוך שנה לאחר ביצוע העבירה** ולאחריה הוא הגיש בקשה להישפט, דהיינו - לא חלה התיישנות בהתאם לאמור בסעיף 239א(א) לחסד"פ. המסמך שלטענת הנאשם לא התקבל לידי היה הזימון למשפט.

12. ודוק - אמנם הזימון למשפט לא התקבל לידי הנאשם, אך הוא בהחלט קיבל לידי את פס"ד שניתן בעניינו- בתוך שנה מיום ביצוע העבירה- אך בחר שלא לעתור בבקשה דחופה לביטולו של פס"ד אלא בחלוף שנה מיום שפס"ד התקבל לידי. התנהלות זו נזקפת לחובתו של הנאשם, ובנסיבות האמורות- אין בדעתי לקבל את הטענה.

13. נוכח טעמים אלו, ראיתי לדחות את הבקשה.

14. הנאשם ימסור את תשובתו לאישום ביום 7.10.2021 שעה 09:00.

15. המזכירות תעביר העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"ח סיוון תשפ"א, 29 מאי 2021, בהעדר הצדדים.